

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C74 – BUI5**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden en Internationale Samenwerking

van 5 januari 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de benoemingsprocedure van de Nederlandstalige leden in het Comité van de Regio's	3
Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de klimaatopwarming, de conferentie in Kopenhagen en de ontwikkelingssamenwerking	6
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Week van het Internationaal Ondernemen	10
Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Vlaamse vertegenwoordiging op het intra-Belgisch overleg	13

■

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Vraag om uitleg van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de benoemingsprocedure van de Nederlandstalige leden in het Comité van de Regio's

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, het Comité van de Regio's werd opgericht door het Verdrag van Maastricht. De Belgische vertegenwoordiging in het comité is – zoals vaker in dit land – volgens een mooie verdeelsleutel geregeld. Er zijn twaalf effectieve en twaalf plaatsvervangende Belgische leden. In sommige jaren zijn er zeven Nederlandstalige leden, waarvan een van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, in de andere jaren staan wij een van die leden af aan de Duitstalige Gemeenschap. Om de twee jaar wisselen we die taak met de Franse Gemeenschap.

In 2010 moet er een nieuwe lijst worden opgemaakt met de Belgische leden van het Comité van de Regio's. Werd de Vlaamse kandidatenlijst – zowel qua effectieve leden als qua plaatsvervangende leden – inmiddels opgesteld? Zo ja, wanneer en door wie? Zo neen, wanneer zal die worden opgesteld?

Wie zijn de namens de Vlaamse Regering voorgedragen kandidaat-leden en de voorgedragen plaatsvervangende leden? Welke criteria werden daarvoor gehanteerd?

Werd het Vlaams Parlement betrokken bij het opstellen van de lijst? Bij de aanduiding van het Brusselse lid neemt de voorzitter van het Vlaams Parlement contact op met de Brusselse parlementsvoorzitter. Het zou kunnen dat hij dat ook gedaan heeft voor de totale lijst. Zo ja, wat is de betrokkenheid van het Vlaams Parlement? Zo neen, waarom niet? Is het niet opportuun dat minimaal getracht wordt dat alle fracties vertegenwoordigd in het Vlaams Parlement, daadwerkelijk als effectief of als plaatsvervangend lid in het Comité van de Regio's worden vertegenwoordigd?

Mijn voornaamste vraag is echter: is die lijst er al, en zo ja, welke criteria werden gehanteerd voor de selectie van de parlementsleden?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mijnheer de minister-president, zetelen in het Comité van de Regio's lokale parlementen en raden of lokale regeringen en besturen?

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Ik dank de heer Vereeck voor de pertinente vragen. Wij hebben in het verleden ook al vragen gesteld over de samenstelling van het comité. U noemt het een mooie verdeelsleutel, mijnheer Vereeck. Dat klopt misschien wel wat betreft de verdeling tussen Nederlandstaligen en Franstaligen. Maar binnen de Nederlandstalige vertegenwoordiging zijn niet alle fracties vertegenwoordigd. Destijds de grootste Vlaamse fractie werd daarvan uitgesloten. Ik kijk uit naar het antwoord van de minister-president.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vereeck, de lijst van Vlaamse kandidaten werd inderdaad op 20 november 2009 door de Vlaamse Regering vastgelegd.

Op de eerste plaats werd binnen de uittredende leden gekeken wie voor de continuïteit kan zorgen van een Vlaamse vertegenwoordiging op hoog niveau, en er is uiteraard ook voor geopteerd dat elke meerderheidspartij vertegenwoordigd is. Ik hoop dat u ons dat niet kwalijk neemt. Er werd uitgekeken naar parlementsleden met bijzondere interesse en kennis in verband met de Europese instellingen. Het aantal plaatsen is beperkt, er moeten dus keuzes worden gemaakt.

U vraagt hoe er werd beslist. Het antwoord is dat we ervoor hebben geopteerd alle tijdens de vorige legislatuur vertegenwoordigde fracties ook nu in de vertegenwoordiging op te nemen. Het is voor Vlaanderen immers belangrijk in dergelijke organen over de partijgrenzen heen contacten te onderhouden met de politieke stromingen die in heel Europa zijn vertegenwoordigd. De discussie over de continuïteit is, zeker voor de oppositie, niet nieuw. We hebben evenwel voor de continuïteit gekozen.

Concreet hebben we de heren Bourgeois, Roegiers, Sauwens en Van den Brande en mevrouw De Vits als effectieve leden en de heren Caluwé, Hendrickx en Van Der Taelen en mevrouw Moerman, mevrouw Poleyn en mevrouw Pehlivan als plaatsvervangende leden voorgedragen.

Wat de vraag over het Vlaams Parlement betreft, kan ik duidelijk en eenvoudig antwoorden dat het Vlaams Parlement als instelling niet bij de samenstelling van de Vlaamse delegatie is betrokken. Het behoort niet tot de traditie dat de Vlaamse Regering alle oppositiepartijen bij dergelijke voordrachten betreft. Zoals ik daarnet al heb vermeld, heeft de Vlaamse Regering een belangrijk gedeelte van de oppositie bij de delegatie betrokken. De Vlaamse Regering is ervan overtuigd dat deze betrokkenheid een meerwaarde voor Vlaanderen kan betekenen.

De oppositie in het Vlaams Parlement is momenteel ruimer dan voordien. De vraag is natuurlijk welke vertegenwoordigers van de oppositie worden aangeduid. Ik heb al geantwoord dat we voor continuïteit hebben geopteerd. Dit is een beslissing waarvoor we de verantwoordelijkheid dragen. Het aantal plaatsen is beperkt. Er moeten dan ook keuzes worden gemaakt. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt bij de Vlaamse Regering en bij mezelf.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de minister-president, ik neem aan dat u begrijpt dat uw antwoord me diep ontgoochelt. Representativiteit lijkt me minstens even belangrijk als continuïteit. De vertegenwoordigers van de andere regio's en lokale besturen moeten minstens een idee krijgen van wat binnen Vlaanderen leeft. De samenstelling van de Vlaamse vertegenwoordiging moet een weerspiegeling vormen van de samenstelling van het Vlaams Parlement.

U hebt de namen van de uiteindelijke vertegenwoordigers opgesomd. Dat zullen naar alle waarschijnlijkheid zeer bekwame mensen zijn. Ik wil geen enkele van hen op basis van expertise afvallen. Ik vind het echter vreemd dat twee belangrijke oppositiepartijen, elk groter dan Groen!, niet zijn vertegenwoordigd. Dit geldt zelfs voor de plaatsvervangende leden.

Mijn partij is niet gecontacteerd. U hebt mij, als fractievoorzitter, of de voorzitter van mijn partij niet gevraagd om overleg te voeren over de mogelijke invulling van deze mandaten. Ik betreur dat we naar dit Europees orgaan trekken met een clubje dat niet goed weergeeft welke ideeën in het Vlaams Parlement leven.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de voorzitter, ik wil de teneur van mijn fractievoorzitter aanhouden. Het argument van de continuïteit is in feite een non-argument. Een van de kenmerken van een democratie is net de alternatie. Indien we de continuïteit tot absolute norm zouden verheffen, zouden we beter de verkiezingen afschaffen. Dit is voor sommigen allicht een comfortabel idee. In dat geval zouden we de perfecte continuïteit hebben. Ik vind dat we met betrekking tot de samenstelling van de vertegenwoordiging rekening moeten houden met de wisselende verkiezingsresultaten.

Ik wil er tevens op wijzen dat LDD lid is van de European Conservatives and Reformists. Dit is een heel belangrijke centrumrechtse fractie in het Europees Parlement. We vertegenwoordigen de stroming van de eurorealisten. We willen, in tegenstelling tot het

eurocentralisme dat sommige fracties belijden, de naties en de regio's in Europa de juiste armslag geven. Om die reden verdienen we ook in dit comité te worden opgenomen.

We hebben in elk geval de indruk dat het 'old boys network' een rol in de verdeling van de postjes heeft gespeeld.

De heer Karim Van Overmeire: Ik wil me bij de twee vorige sprekers aansluiten. De continuïteit vormt hier geen argument. De vraag is immers wanneer die continuïteit een rol begint te spelen en hoe lang in de toekomst ze die rol zal blijven spelen. Een dergelijke delegatie moet een afspiegeling zijn van hoe Vlaanderen er politiek uitziet. De vorige Vlaamse regeringen hebben dit geweigerd. De minister-president trekt die lijn nu door. Ik vind dit voor niemand een goede zaak. De Vlaamse Regering geeft hier het verkeerde signaal.

Ik heb tevens gemerkt dat de heer Van den Brande deel uitmaakt van de aangeduide delegatie. De heer Van den Brande is een gewezen voorzitter van deze commissie. Ik heb in het verleden zeer goed met hem samengewerkt. Ondanks het feit dat ik persoonlijk sympathie voor hem voel, moet ik opmerken dat hij niet langer een parlementair mandaat heeft. Bovendien staan er nieuwe mensen op de lijst die geen deel uitmaakten van de vorige delegatie. De minister-president heeft de kans laten liggen de delegatie conform het politieke landschap in Vlaanderen samen te stellen.

Minister-president Kris Peeters: Ik begrijp de reactie van de vorige sprekers. Er is een keuze gemaakt. Dit is geen keuze tegen mensen. Het is ook geen inhoudelijke keuze. Ik wil me daar niet verder over uitspreken.

Er is een keuze gemaakt voor continuïteit. Ik begrijp dat dat door LDD en de commissievoorzitter wordt betwijfeld. Het is aan de Vlaamse Regering om een keuze te maken en als minister-president neem ik die verantwoordelijkheid op mij. Mijn keuze is de keuze die ik heb toegelicht. Ik wil nogmaals onderstrepen dat dit geen uitspraak inhoudt over zowel de oppositiepartijen die niet geselecteerd zijn, als over hun Europese inbreng en inhoudelijke dynamiek. Het is niet aan mij om daar uitspraken over te doen en dat wil ik ook vandaag niet doen.

Ik begrijp dat degenen die niet geselecteerd zijn, hun ontgoocheling uitdrukken, maar de keuze is gemaakt en de beslissing is gemaakt, zoals de traditie het bepaalt en de bevoegdheden daarover zijn toegewezen. Het staat u volledig vrij daar de nodige andere acties omtrent te ondernemen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Wat betreft de continuïteit: het heeft niets te maken met de persoon of de partij, maar de heer Van Der Taelen zetelde vroeger ook niet in dat comité.

Minister-president Kris Peeters: De continuïteit is die van de partijen, en die hebben zelf een invulling gegeven. Dat heb ik daarjuist toegelicht. Nogmaals, ik begrijp uw ontgoocheling en die van de partij van de voorzitter. Het is niet mogelijk om alle oppositiepartijen een plaats te geven. Er moeten dus keuzes worden gemaakt, en de vraag is of die keuzes terecht zijn. De keuze is gemaakt op basis van de continuïteit van de partijen die daar vroeger in zaten.

De heer Lode Vereeck: We hebben zoiets als een systeem-D'Hondt bijvoorbeeld waarbij we ook voorzitterschappen toewijzen. Ik wil uitdrukkelijk stellen dat ik niet vraag om een zeteltje voor LDD in dat comité. Ik merk alleen op dat twee oppositiepartijen niet vertegenwoordigd zijn. Wat mij betreft kan het Vlaams Belang bij de effectieve leden zitten.

Het gaat me om de criteria. U hebt die criteria opgesomd. Ik heb alleen naar de criteria gevraagd. U hebt me geen enkele vraag horen stellen over het feit dat we er niet in zitten, en ik ben daar ook niet over ontgoocheld. Dat interesseert ons eigenlijk niet. We zijn een partij die eerder tegen het postjespakken is. Wat dat betreft, is er dus geen interesse van onze partij.

Maar mocht die vraag aan ons gesteld zijn, dan hadden we wel over geschikte kandidaten beschikt. Ik denk dat hetzelfde geldt voor de collega's van het Vlaams Belang.

Er is dus geen ontgoocheling over het feit dat we er niet in zitten, wel over het arbitraire en ondemocratische karakter van de selectiecriteria. Als ik u dat een tweede keer hoor uitleggen, bevestigt dat wat de heer Bouckaert zegt: het gaat om continuïteit uit het verleden. Het gaat om partijen en niet om personen. Het gaat niet om de heer Van Der Taelen, die een persoonlijke expertise zou meebrengen, het gaat in dezen zelfs al om de partij Groen!, die een zekere continuïteit zou meebrengen. Ik weet al niet meer van wanneer het geleden is dat Groen! in de regering zat. Dat betekent dus dat deze verdeling ten eeuwigden dage hier neerligt, en dat zullen wij aanvechten. Dat is voor mij niet acceptabel, nogmaals, niet vanuit een persoonlijke interesse of een interesse voor postjes.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de klimaatopwarming, de conferentie in Kopenhagen en de ontwikkelingssamenwerking

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijn vraag is een offshoot van de discussie die we hebben gevoerd in de plenaire vergadering in december 2009 over de klimaatconferentie in Kopenhagen. In die discussie is herhaaldelijk gewezen, onder meer en vooral in het voorstel van resolutie van Groen!, op de historische verantwoordelijkheid van het Westen, meer bepaald Noord-Amerika en Europa, voor de klimaatopwarming. Hierdoor geraakt het Westen steeds meer geculpabiliseerd en wordt er een morele druk opgebouwd op het Westen om op massale schaal het Zuiden financieel bij te springen om de negatieve gevolgen van de klimaatopwarming voor het Zuiden te verzachten.

Op die manier komen we terecht bij de problematiek van de ontwikkelingssamenwerking. Dat is het domein van deze commissie. Ik verwijst naar een aantal uitspraken in het voorstel van resolutie van de heren Sanctorum, Watteuw en Peeters met betrekking tot het vastleggen van ambitieuze onderhandelingsdoelstellingen voor de Vlaamse Regering op de klimaatconferentie. Ze vragen een eerlijke bijdrage te leveren in verhouding tot de nationale rijkdom om ontwikkelingslanden ook in staat te stellen om de omschakeling te maken naar een lowcarboneyconomie. Ze vragen te pleiten voor een jaarlijkse solidariteitsbijdrage van minstens 115 miljard euro van het Noorden naar het Zuiden, te storten in een fonds voor klimaatacties in het Zuiden, met daarin een Europees aandeel van minstens 35 miljard euro, een Belgisch aandeel van 1 miljard euro en een Vlaams aandeel van minstens 500 miljoen euro vanaf 2013. Bovendien vragen ze er in Kopenhagen voor te pleiten dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen door de klimaatsteun van Noord naar Zuid niet in mindering te brengen van de middelen voor de ontwikkelingssamenwerking, de fameuze 0,7 percentdoelstelling die is gesteld op de VN-conferentie van 2000 in de millenniumdoelstellingen, maar die middelen additioneel te laten zijn bij de 0,7 percent. Dat is in de debatten herhaaldelijk naar voren gebracht.

In het licht van deze discussie heb ik ten eerste een ideologische vraag, mijnheer de minister-president, maar die mogen we toch ook stellen. Gaat u akkoord met de historische verantwoordelijkheid van het Westen of de rijke industrielanden, waartoe Vlaanderen behoort, voor de klimaatopwarming? Zo ja, op basis van welke argumenten? Gaat u mee met die redenering? Welke beleidsmatige gevolgen koppelt u dan aan deze vermeende historische verantwoordelijkheid? Zal de eventuele steun aan het Zuiden in het kader van de

klimaatopwarming passen binnen de norm van 0,7 percent, die op Belgisch vlak ligt, of zal die daarbuiten vallen? Ik ben benieuwd naar uw antwoord, mijnheer de minister-president.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik vind het een vreemde vraag, mijnheer Bouckaert, vooral het middelste gedeelte en de eerste twee concrete vragen. U stelt vragen bij een resolutie die hier enkele weken geleden in het parlement niet werd goedgekeurd. Tegelijk is er over hetzelfde thema een andere resolutie goedgekeurd door een ruime meerderheid in het parlement, niet door uw fractie. Gedeeltelijk verschilt die ervan, gedeeltelijk gaat die in dezelfde lijn.

Er wordt wel gezegd dat we vanuit Europa en het Westen, en zeker vanuit de Europese Unie en Vlaanderen, onze verantwoordelijkheid nemen uit solidariteit met de landen in het zuiden die het eerst en het meest getroffen worden door natuurrampen ten gevolge van de klimaatopwarming. Jaren geleden al merkten zij de klimaatverandering. Ik weet niet of u in het reces de reportage hebt gezien waarin concreet werd aangegeven dat op verschillende continenten lokale boeren al jaren merken dat het klimaat verandert. Er zijn niet altijd negatieve gevolgen, maar als die er zijn, zijn zij wel degenen die er het moeilijkst mee kunnen omgaan.

Als er dan zo'n internationale top is, lijkt het me evident dat we bekijken hoe wij vanuit Europa bijvoorbeeld die landen kunnen steunen in de adaptatie aan de klimaatverandering, zodat de mensen in Bangladesh het niet zomaar moeten laten gebeuren dat hun land overstroomt. Ik vind enige solidariteit op wereldschaal evident.

Het gaat hier over wat aan de top voorafging. Die top is niet zo concreet geëindigd als men gedacht had. Zal de EU alsnog initiatieven nemen voor de ontwikkelingslanden of niet? Kunt u daarover iets zeggen, mijnheer de minister-president? Weet u of de EU nog engagement heeft ten opzichte van de ontwikkelingslanden? Of laat men dat vaag en wacht men op andere initiatieven?

Mijnheer Bouckaert, in uw laatste punt hebt u het over de 'additionaliteit' als er extra middelen komen. Dat is een heel principiële discussie. Ik volg ontwikkelingssamenwerking. Ik vind het heel belangrijk, maar je moet pragmatisch zijn. In Vlaanderen worden er nu al vanuit Leefmilieu en andere domeinen initiatieven genomen voor ontwikkelingslanden. Ik vind dat soms spijtig. Dat is aanrekenbaar als de middelen die naar klimaat gaan in het zuiden tegelijkertijd de ontwikkeling van die landen steunen. Daarvoor zijn bepaalde criteria. Als de middelen aan die criteria beantwoorden, is het normaal dat ze gezien worden als ontwikkelingssamenwerking.

De enige bekommernis van de ngo's, die ik zeker wil steunen, is dat ze vrezen dat nu het klimaat internationaal zo'n belangrijk issue wordt, alles wat de voorbije jaren is opgebouwd op internationale conferenties voor ontwikkelingssamenwerking, zoals de millenniumdoelstellingen, gewist zou worden en vervangen door klimaatuitdagingen. Het was ook niet de bedoeling van het voorstel van resolutie om dat te doen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in oktober of november ben ik op een tekst gestuit van de Europese Commissie, los van de klimaatop. Daarin stond dat de Europese Commissie een denkspoor ontwikkelt om de scope van die 0,7 percent uit te breiden zodat er gemakkelijker bepaalde zaken op kunnen worden ingeschreven. Dat houdt een gevaar in. De VS boeken sommige militaire uitgaven in Afghanistan of Irak op de begroting als ontwikkelingssamenwerking. Dat is een totaal fout denkspoor. De Europese Commissie speelt daar op dit moment mee.

Ik was van plan om er in oktober of november een vraag over te stellen, maar het is bij de Europese Commissie nog heel embryonaal, slechts een denkspoor. Ik vermoed dat daarover binnenkort een bundel uitkomt. Dat moeten we in de gaten houden. Het kan niet zijn dat

ontwikkelingssamenwerking een noemer wordt om allerlei andere budgetten onder te dumpen, om dan te kunnen zeggen dat die 0,7 percent wordt gehaald, terwijl het helemaal niet het geval is als je de criteria anders invult.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Bouckaert, ik denk dat u bepaalde vragen hebt gesteld om het debat te openen en te stofferen. U verwijst naar een voorstel van resolutie van Groen!. Van die partij is nu niemand aanwezig. Sp.a is hier ook niet, Open Vld ook niet. Er zijn nog recepties aan de gang, vermoed ik. Er is wel een resolutie aangenomen, waarmee sp.a, de N-VA, Open Vld, Groen! en CD&V zich akkoord hebben verklaard. Uw fractie niet, mijnheer Bouckaert, waarschijnlijk met gegronde reden. Ik ga daarmee even in op de opmerking van mevrouw Poleyn.

Wat betreft het verleden is er geen wetenschappelijke twijfel over het feit dat de landen van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) een groot deel innemen van de mondiale broeikasgasuitstoot. Het is belangrijk om daar bij de start van het antwoord even naar te verwijzen. In de preambule van het kaderverdrag voor het klimaatverdrag, dat in 1992 door 192 VN-lidstaten is goedgekeurd, wordt ook melding gemaakt van het feit dat de industrielanden de grootste gecumuleerde uitstoot vertegenwoordigen. Ik kan u dat citaat straks meegeven. Daarover bestaat dus weinig discussie.

Tegelijk wordt het begrip ‘historische verantwoordelijkheid’ niet als juridisch concept gehanteerd. Dat is ook het standpunt van de Europese Unie. Men verwijst wel naar het verleden en het grote aandeel van de OESO-landen, maar het is geen juridisch concept met alle gevolgen die daaruit zouden voortvloeien.

Een principe dat wel ingeschreven staat in het klimaatverdrag, is dat van de ‘common but differentiated responsibilities and respective capabilities’. Vrij vertaald betekent dat: we zijn allen, maar in diverse mate, verantwoordelijk en we treden op rekening houdend met onze mogelijkheden. Die mogelijkheden zijn in het geval van sommige partijen de laatste decennia sterk geëvolueerd.

Eerder dan tijd te stoppen in onproductieve discussies kiezen de Europese Unie en het Vlaamse Gewest ervoor te focussen op concrete actie die het principe van die ‘common but differentiated responsibilities and respective capabilities’ in uitvoering brengt. Want uiteindelijk is dat van belang: maatregelen nemen die zorgen voor resultaten. Mijnheer Bouckaert, u zult er ook geen probleem mee hebben dat we resultaten boeken in de praktijk en op het veld. Dat is de uitdaging.

Het beleid uit het verleden heeft al tot positieve resultaten geleid. Het eerste tweejaarlijkse voortgangsrapport van het klimaatbeleidsplan 2006-2012 toont aan dat het Vlaamse Gewest op het juiste traject zit om tijdig de Kyotodoelstelling te realiseren. De uitstoot van broeikasgassen is in 2007 voor het vierde jaar op rij gedaald, tot -7,2 percent ten opzichte van 1990. In 2008 zette die trend zich voort tot een voorlopig resultaat van -10,8 percent, dat nog definitief moet worden gevalideerd.

Concreet zal de Vlaamse Regering de volgende acties ondernemen. In het Vlaams regeerakkoord en de beleidsnota Leefmilieu en Natuur engageren we ons uitdrukkelijk voor het behalen van de reductiedoelstelling waartoe we gebonden zijn in het kader van het Kyotoprotocol, alsook het opvolgverdrag na 2012. We voeren het klimaatbeleidsplan 2006-2012 uit en de voortgangsrapporten moeten verder zoals afgesproken worden opgemaakt.

Tijdens het Europese voorzitterschap zal het Vlaamse Gewest, dat de voorzitter levert van de Raad Milieu, streven naar een internationaal bindend klimaatakkoord. Dit werd ook in de goedgekeurde resolutie benadrukt. Op basis van een nieuwe klimaatconferentie wordt het draagvlak vergroot. Een nieuw Vlaams klimaatbeleidsplan 2013-2020 wordt opgesteld, dat

het kader vormt voor zowel een verdieping als een verbreding van het klimaatbeleid na 2012, aan de hand van doeltreffende maatregelen.

Een beleidsdomeinoverschrijdend Vlaams adaptatieplan wordt opgemaakt tegen 2012. Binnen de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking wordt klimaat horizontaal geïntegreerd in de werking. Heel belangrijk, mijnheer Diependaele en andere collega's, bij de discussie over wat onder de 0,7 valt en wat niet, is dat wij dat horizontaal meenemen.

Wat betreft de financiering zijn de vragen aanzienlijk. In het akkoord van Kopenhagen zijn dan ook bouwstenen opgenomen voor de snelle financiering in 2010 voor een bedrag van 30 miljard dollar en daarnaast tegen 2020 jaarlijks 100 miljard dollar op basis van een hele reeks diverse financieringsbronnen, die bij voorkeur via al bestaande internationale instellingen beheerd worden. De Europese Unie heeft dit ondersteund.

Meer nog dan de discussie over wie hoeveel wanneer moet betalen, is het nuttig om met de nodige aandacht te bekijken hoe het beleid op het vlak van ontwikkelingssamenwerking kan inspelen op de klimaatverandering. In de beleidsnota Ontwikkelingssamenwerking 2009-2014 is de aanpassing aan de klimaatverandering in ontwikkelingsprogramma's een strategische doelstelling. Deze beslissing steunt op de rapporten van de Wereldbank en het United Nations Development Programme (UNDP) die aantoonde dat bij ongewijzigd beleid de opwarming van de aarde alle voorafgaande inspanningen in het kader van armoedebestrijding tenietdoet.

De structurele integratie van klimaatverandering is dus in de eerste plaats ingegeven vanuit een bekommernis over de efficiëntie van de hulp en niet zozeer om op een onhandige manier die 0,7 percent in te vullen. We willen er immers voor zorgen dat de duurzaamheid van de beoogde ontwikkelingsresultaten gegarandeerd is, ook op lange termijn. Projecten waarbinnen het klimaat horizontaal geïntegreerd is, worden in de totaliteit als officiële ontwikkelingshulp of Official Development Assistance (ODA) overgemaakt aan het ontwikkelingscomité of Development Assistance Committee (DAC) van de OESO en vallen dus binnen de doelstelling van 0,7 percent. Dit is conform de richtlijn van OESO en DAC. De organisatie vraagt wel dat donoren vanaf 1 januari 2010 de 'climate change adaptation marker' gebruiken bij de rapportering. Je moet die horizontale klimaatgeïntegreerde aanpak dus wel heel duidelijk aangeven.

Op dit moment is het zo dat een groot aantal projecten van de Vlaamse overheid al een bijdrage leveren aan de strijd tegen de klimaatverandering. Ik verwijs naar het Vlaams Fonds Tropisch Bos, dat erop gericht is bosbouwprojecten te financieren. Met het Vlaams Partnerschap Water voor Ontwikkeling proberen we – in de huidige context van slinkende waterhoeveelheden – evenveel mensen aan drinkbaar water en/of sanitatie te helpen als er inwoners zijn in Vlaanderen. Ook deze subsidies worden bij de OESO-DAC als ODA geregistreerd en dragen met andere woorden bij tot de 0,7 percentdoelstelling.

Deze verweving tussen de diverse domeinen op het terrein is een goede en belangrijke zaak. De Europese Unie nam dan ook als standpunt in dat ODA een blijvende rol zal spelen, zonder evenwel de realisatie van de millenniumdoelstellingen in het gedrang te brengen. Ook het Vlaams Parlement steunde deze benadering in zijn resolutie. Zoals daarnet aangegeven is dit logisch gezien de sterke verwevenheid met klimaatbeleid in talrijke al bestaande en toekomstige projecten. We zullen het hier in 2010 nog verder over hebben.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Het antwoord stelt mij gedeeltelijk tevreden. Als het goed is, zeggen wij het ook.

Ik had verwacht dat Groen! hier zou zijn. Groen! hamert immers het sterkst op dat aspect van internationale rechtvaardigheid. Ik had verwacht met de groene leden in debat te kunnen gaan.

Ik heb de beleidsnota gelezen. Daarin wordt ook melding gemaakt van sociale rechtvaardigheid. De armste landen lijden proportioneel gezien het meest onder de effecten van de klimaatopwarming. Dat klopt dus.

Mevrouw Poleyn, het is absoluut niet onze stelling dat er in de arme landen niets moet worden ondernomen in het kader van de klimaatopwarming. Wij vinden dat dit niet mag worden geformuleerd in termen van historisch onrecht, en dat de hulp aan die landen het karakter krijgt van herstelbetalingen die het Westen moet betalen aangezien het schuld heeft aan de opwarming.

Mijnheer de minister-president, u bekijkt dit tot mijn tevredenheid niet als een juridisch concept. Dat is al een stap vooruit. Het is ook niet goed om dat als een moreel concept te blijven hanteren. Daar zijn wetenschappelijk gezien geen gronden voor. De meerderheid van de geleerden in het IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change) loochent de klimaatopwarming niet en hanteert de zogenaamde hockeystickcurve. Dat wil zeggen dat de curve heel langzaam stijgt tot het midden van de twintigste eeuw en vanaf dan snel stijgt. De industrialisering in het zo vermaledijde Westen speelt zich af vanaf de jaren 1850 tot nu. Het is zeer onwaarschijnlijk dat het Westen in de eerste honderd jaar de klimaatopwarming veroorzaakt zou hebben. Waarschijnlijk is ze te wijten aan de enorme stijging van de economische activiteit van de laatste decennia, en aan het feit dat er nu andere landen aan een industriële ontwikkeling beginnen. Dat wordt in deze discussie wel eens vergeten. India, China, Rusland en binnenkort ook Indonesië zijn een hoge CO₂-uitstoot aan het ontwikkelen waardoor die uitstoot op mondiaal vlak een enorme vlucht neemt.

Het mag geen discussie over de “goeden” versus de “slechten” worden. De conclusie mag niet zijn dat de slechten aan de goeden moeten betalen. Ontwikkelingssamenwerking moet kritisch worden bekeken. Ook in de ontwikkelingslanden gaan kritische stemmen op. Ik verwijs naar de Zambiaanse econometiste Dambisa Moyo. Zij zegt dat de ontwikkelingshulp zoals die nu wordt georganiseerd, de donatie van geld aan de landen, nefast is. Mijn collega Emmer van de Leidse Universiteit pleit voor de afschaffing van ontwikkelingshulp, echter niet van de noodhulp. Indonesië heeft onlangs zelfs de Nederlandse ontwikkelingshulp geweigerd met het argument dat ze echt wel op eigen benen kunnen staan. We moeten vermijden dat termen als historisch onrecht en rechtvaardigheid misbruikt worden door bestuurlijke en politieke elites in de Derde Wereld die het geld voor andere doelstellingen aanwenden. Ze gebruiken het vaak om hun macht te vestigen.

Wij zijn van oordeel dat de hulp in verband met de klimaatopwarming door een horizontaal beleid in de verschillende domeinen moet worden gerealiseerd. Wij zijn het ermee eens dat die moet aansluiten bij de 0,7 percent. Die ambitieuze doelstelling halen we trouwens nog altijd niet. We moeten nagaan of sommige vormen van ontwikkelingssamenwerking niet moeten worden gesubstitueerd door de hulp in het kader van de klimaatopwarming. Een zeer efficiënte vorm van hulp bij ons is het gratis ter beschikking stellen van de groene technologie aan de derdewereldlanden zodat hun energiefactuur kan dalen. Dat helpt de ontwikkeling van de technologie hier vooruit. Het is een win-winsituatie.

Mijnheer de minister-president, het is onze bedoeling dat men die redenering van historische verantwoordelijkheid gaat vermijden en de hele kwestie pragmatisch gaat aanpakken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Week van het Internationaal Ondernemen

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Deze vraag sluit aan bij de aandacht die we willen besteden aan de internationale handel. Deze laatste kan fungeren als toetssteen voor de heropleving van onze economie en de resultaten van het relanceplan van de Vlaamse overheid. De internationale handel is belangrijk voor het behoud van onze welvaart.

Ik trof op de website van Voka een artikel aan met als titel “Crisis treft exporteurs op verre markten”. Dat verscheen naar aanleiding van de Week van het Internationaal Ondernemen van 23 tot 26 november georganiseerd door Voka en het F.I.T. De focus lag op de volgende landen en regio’s: de BRIC-landen, zuidelijk Afrika, westelijke Balkan enzovoort. Van januari tot september 2009 is de export gedaald met 16 procent. Dat is een cijfer op basis van de certificaten van oorsprong. Dat percentage is niet helemaal zeker. De waarde van die certificaten is gedaald van 11,1 naar 9,3 miljard euro.

Mijnheer de minister-president, wat zijn de conclusies van het F.I.T. na deze week? Welke initiatieven neemt het F.I.T. op basis van deze week bijvoorbeeld naar de BRIC-landen en de NEXT-11-landen? De Goldman Sachs Investment Bank heeft nog elf landen aangeduid die in de komende jaren en decennia economisch gaan boomen. Dat zijn onder meer Bangladesh, Egypte en Indonesië. Welke acties onderneemt de Vlaamse Regering in het kader van deze conclusies?

Waarom kwam China weinig of niet aan bod? Er wordt verwacht dat de Chinese economie met 6 procent zal groeien. De aanvankelijke prognose voor 2009 van 3 procent werd bijgesteld naar 6 procent, en sommigen spreken zelfs van 7 procent. Ik weet niet wanneer de cijfers van het afgelopen jaar precies bekend geraken. Naar het schijnt zou dat vrij snel zijn, maar misschien is een week echt wel te snel. Men spreekt over een groei van 8 procent in 2010. Op dit moment neemt China 7,93 procent van onze exportwaarde voor zijn rekening. Ongetwijfeld zal dat cijfer in de komende jaren nog stijgen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Diependaele, allereerst wil ik benadrukken dat de Week van het Internationaal Ondernemen niet als eerste bedoeling heeft om de basis te leggen voor beleidsoriëntatie of -bijsturing. Met dit initiatief willen Voka en het F.I.T. al vijf jaar vooral inspelen op de vraag van Vlaamse ondernemingen naar basisinformatie over buitenlandse markten. Uit het aantal deelnemende Vlaamse ondernemingen, ongeveer 350, blijkt dat deze behoefte nog steeds bestaat.

In nauwe samenwerking willen de organisatoren zoveel mogelijk Vlaamse ondernemers wijzen op het belang van het ontwikkelen van internationale activiteiten. Tijdens praktijk-getuigenissen, informatiesessies en interactieve workshops kunnen bedrijven hun vragen stellen aan specialisten, regiovertegenwoordigers en ervaren collega-ondernemers. Zo werpen deze seminaries een goede blik op de kansen én bedreigingen op deze markten en brengen ze opportuniteiten in kaart voor de geïnteresseerde bedrijven.

Het actieprogramma van het F.I.T. voor 2010 was reeds vastgelegd einde november. Het omvat een ruim aanbod van acties naar de BRIC- en de NEXT-11-landen. Dat zijn Bangladesh, Egypte, Indonesië, Iran, Mexico, Nigeria, Pakistan, de Filippijnen, Zuid-Korea, Turkije en Vietnam. De Europese of Amerikaanse exportmarkt wordt echter niet vergeten. Met de conclusies van deze ‘week van de export’ zal bij de verdere uitwerking van het actieprogramma en de invulling van de verschillende acties rekening worden gehouden.

Het F.I.T. werkt volop aan een strategie met betrekking tot de doellanden. Dat zijn uiteraard de BRIC-landen, maar niet alle NEXT-11-landen. Die hebben immers niet allemaal hetzelfde potentieel, en het is noodzakelijk om keuzes te maken om de focus te bewaren.

Mijn beleidsnota Internationaal Beleid 2009-2014 zet ook de koers uit voor het beleid inzake Internationaal Ondernemen. De beleidsnota is in grote mate gebaseerd op het plan Vlaanderen in Actie en het Pact 2020, die beide tot stand zijn gekomen na uitgebreide

consultaties. De Vlaamse Regering wil invulling geven aan een duurzaam beleidsplan dat loopt over een lange periode. Samenwerking met belangrijke spelers zoals Voka en initiatieven zoals de Week van het Internationaal Ondernemen passen daar perfect in. Die week heeft de blijvende nood bij deze ondernemingen aan sensibilisering en informatie aangetoond. We moeten onze kmo's sensibiliseren om internationale stappen te zetten en ook verder afgelegen markten te prospecteren. Er is nood aan informatie over de gebruiken en de opportuniteiten op die markten, over de plaatselijke reglementering en de problematiek van betaling. Dat is van groot belang om dure fouten te vermijden. We hebben het daar al over gehad. Als een kmo in die zin een mislukking oploopt, duurt het heel lang voor ze de internationale markt opnieuw durft betreden.

De EU blijft natuurlijk onze belangrijkste markt. Ik wil hieraan toevoegen dat we ook aandacht moeten hebben voor een markt die tegelijkertijd een groot groeipotentieel heeft en zich het snelst van de internationale crisis herstelt. Dit is belangrijk voor het behoud van ons exportaandeel. Dit is enkel mogelijk indien we grote groeicijfers op deze verafgelegen markten realiseren. Daar mag geen twijfel over bestaan.

De vierde vraag betreft de jaarlijkse selectie. Het gaat hier om de vijfde editie van de Week van het Internationaal Ondernemen. Elk jaar wordt een selectie van interessante regio's gemaakt. Het gaat zowel om evidente markten, zoals Rusland en India, en om minder evidente regio's, zoals de westelijke Balkan en zuidelijk Afrika. China staat dit jaar niet in de focus. Dit is een keuze van de organisatoren.

Wat de door de heer Diependaele aangehaalde cijfers in verband met China betreft, wil ik trouwens opmerken dat China 7,93 percent van de extracommunautaire export voor zijn rekening neemt. Het gaat hier dus niet om de totale Vlaamse export. Uit de cijfers van de Nationale Bank voor 2008 blijkt dat China goed is voor 1,29 percent van de Vlaamse uitvoer. Hiermee vormt China onze veertiende exportbestemming.

China is een snelgroeiende afzetmarkt en heeft zich snel van de crisis hersteld. China heeft daar eigenlijk zelfs weinig mee te maken gehad. Het F.I.T. besteedt dan ook veel aandacht aan China. De voorbije jaren is het netwerk van het F.I.T. in China versterkt. De dienstencentra in Beijing en in Sjanghai moeten het onze kmo's makkelijker maken in China een kantoor te vinden of te openen. Het F.I.T. zal een voortrekkersrol spelen in de Vlaamse deelname aan het Belgisch paviljoen tijdens de wereldtentoonstelling in Sjanghai.

Ik geef deze voorbeelden om aan te tonen dat we China niet vergeten. Zoals ik net heb toegelicht, is een keuze gemaakt en staat China ditmaal niet in de focus. De Internationale Week van het Ondernemen blijft echter een waardevol initiatief. Er wordt heel wat informatie aan de ondernemingen overgedragen. Het is niet onmiddellijk de bedoeling hier beleidsoriënterende of voor het beleid relevante conclusies uit te trekken.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Het is nooit slecht uit de activiteiten van andere organisaties te leren. Op basis van de conclusies die uit de Internationale Week van het Ondernemen kunnen worden getrokken, zal het F.I.T. een strategie uitwerken. We zullen hier zeker op wachten.

De minister-president heeft terecht opgemerkt dat onze aandacht nog steeds naar de internationale handel binnen de EU gaat. Die handel vertegenwoordigt 75 percent van onze export. Dit betekent dat 25 percent naar verre landen gaat. Dat is niet niets. Het is onduidelijk hoe die verhouding in de toekomst zal evolueren. Hier wordt in de beleidsnota in elk geval al naar verwezen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Vlaamse vertegenwoordiging op het intra-Belgisch overleg

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer de voorzitter, iedereen weet dat Vlaanderen bevoegd is om een buitenlands beleid te voeren en de Belgische standpunten tijdens Europese raden en dergelijke mee kan voorbereiden. Spijtig genoeg heeft België slechts een stem. De zogenaamde split vote is ooit besproken, maar is er nooit gekomen. Dit betekent dat België steeds een gezamenlijk standpunt moet innemen.

Om dit standpunt te bepalen, wordt steeds intra-Belgisch overleg gepleegd. De federale, Waalse en Brusselse overheden sturen systematisch kabinetsmedewerkers naar dit overleg. De Vlaamse Regering heeft dat tot op heden niet gedaan. Vlaanderen heeft steeds ambtenaren gestuurd. Ik stel me hier een aantal vragen bij.

Mijnheer de minister-president, wie vaardigt u precies af om Vlaanderen tijdens de net vermelde overlegmomenten te vertegenwoordigen? Vindt u het terecht dat u daar ambtenaren in plaats van politici heen stuurt? Hoe wordt het Vlaams standpunt voorbereid? Worden in dit verband interkabinettenwerkgroepen (IKW's) bijeengeroepen? Zijn er sinds het begin van deze legislatuur al IKW's geweest? Vindt u het een goed idee Vlaanderen op die manier op het intra-Belgisch overleg te laten vertegenwoordigen? Wordt de voorbereiding van het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie op dezelfde manier aangepakt?

De N-VA staat absoluut achter de keuze de kabinetten af te slanken, daar mag geen twijfel over bestaan. Niet alle afslankingen houden echter hetzelfde in. We moeten letten op de manier waarop die afslanking wordt doorgevoerd. In dit verband vragen we aandacht voor twee zaken. Eerst en vooral moeten de politieke afwegingen absoluut op het niveau van de kabinetten plaatsvinden. Aangezien de federale overheid en de Waalse overheden stelselmatig kabinetsmedewerkers afvaardigen, stellen we ons hier vragen bij.

Het hoeft niet noodzakelijkerwijze om iets negatiefs te gaan. Dit is geen motie van wantrouwen. We twijfelen zeker niet aan de bekwaamheid van de ambtenaren. Het lijkt ons echter onverstandig ambtenaren naar voren te schuiven om politiek overleg te plegen. Wij zijn verkozen om voor de politieke besluitvorming in te staan. De minister-president is aangesteld om die afwegingen te maken. Dit mag niet aan ambtenaren worden overgelaten.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Mijnheer de voorzitter, de vraag om uitleg van de heer Diependaele heeft me versted. Ik ben blij dat de N-VA nu en dan aan Wallonië en Brussel refereert. Deze verwijzing betreft echter het sturen van kabinetsmedewerkers. Ik snap dat niet goed. Ik vind het van een groot misprijzen voor de administratie getuigen. Volgens de heer Diependaele is dit niet het geval. In de schriftelijke versie van zijn vraag om uitleg, die hij mondeling gelukkig enigszins anders heeft geformuleerd, pleit hij ervoor voortdurend kabinetsmedewerkers naar dergelijke vergaderingen te sturen.

Vlaanderen kent momenteel een depolitisering. Die beweging, die overigens nog sneller zou moeten gaan, is tijdens de vorige legislatuur ingezet. Dankzij, onder andere, minister Bourgeois is het beter bestuurlijk beleid ingezet. Wat hier gebeurt, past in dit kader. Eerlijk gezegd, zou ik de N-VA graag wat meer naar Wallonië, naar Brussel horen verwijzen. Dit voorbeeld vind ik echter misplaatst.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik ben blij dat de heer Diependaele hier niet heeft herhaald wat in zijn schriftelijke vraagstelling staat.

Ik heb al reacties van ambtenaren gekregen. Zij vragen zich af wat hij met het systematisch sturen van mijn kat bedoelt. Blijkbaar slaat dit op ambtenaren. Ik vind dit dan ook een zeer ongelukkige vraagstelling. Aangezien hij die woorden niet heeft herhaald, ga ik ervan uit dat de heer Diependaele dit ondertussen zelf ook heeft begrepen.

Als we ambtenaren sturen, sturen we niet onze kat. Ik wil dit veralgemenen. We sturen ambtenaren met veel kennis naar zulke vergaderingen. We mogen een aantal belangrijke beslissingen die door de Vlaamse Regering zijn genomen, niet van bij de start miskennen. We hebben uitdrukkelijk voor een gezonde samenwerking tussen politiek en ambtenarij gekozen. Dit staat in het Vlaams regeerakkoord. We hebben die samenwerking in een charter geconcretiseerd. De vertegenwoordigers van de leidende ambtenaren, minister Lieten, minister Bourgeois en ikzelf hebben dit charter ondertekend. Ons uitgangspunt is dat het primaat van de politiek met een reële responsabilisering en een inherente loyaliteit van het ambtelijk apparaat gepaard moet gaan. De rol van de kabinetten blijft beperkt tot de politieke afweging, advisering, opvolging en coördinatie van de beleidsdossiers.

Ik vind het dan ook vreemd dat de heer Diependaele een vertegenwoordiging door de administratie als minderwaardig afdoet. De uitdrukking ‘uw kat sturen’ kan ik in elk geval moeilijk positief interpreteren. De leden van het kabinet vertegenwoordigen de minister op politiek niveau. Dat is evident. De bevoegde administratie vult de vertegenwoordigingen binnen een duidelijk afgesproken en afgebakend mandaat in. De administratie neemt de administratieve en technische vraagstukken op zich.

Ik volg die lijn bij het voorbereiden van een voor het Europees niveau bedoeld Belgisch standpunt. De Vlaamse vertegenwoordiging wordt door de agenda bepaald. Meestal kunnen we een vertegenwoordiging van de administratie mandateren. Voordien is er een afstemming. Nadien volgt een rapportering over de voor Vlaanderen relevante punten. Ik ben ervan overtuigd dat Vlaanderen op deze manier adequaat wordt vertegenwoordigd.

Ik wil nogmaals benadrukken dat de minderwaardigheid die in de vraag om uitleg van de heer Diependaele doorklinkt totaal misplaatst is.

Met betrekking tot het dossier van Opel, waar de tewerkstelling van 2400 mensen worden bedreigd, heb ik voor een kabinetsgebonden aanpak gekozen. Ik werk hiervoor samen met de kabinetten van de ministers bevoegd voor Werk en voor Innovatie. Dit is een duidelijk antwoord.

De Vlaamse standpunten worden in de eerste plaats op het ambtelijk niveau voorbereid. De bevoegde administratie pleegt desgevallend overleg met het Departement Vlaanderen Internationaal over het in te nemen standpunt. Met betrekking tot sommige materies, zoals het beleidsdomein Leefmilieu, neemt het vakdepartement de overhand. Dit departement beschikt over een gespecialiseerde afdeling met deskundige ambtenaren. In samenspraak met de ambtenaren die bevoegd zijn voor de inhoudelijke toepassing van de materie en met hun kabinet of kabinetten wordt een standpunt voorbereid.

De gedetacheerde ambtenaren van de vakdepartementen bij de Vlaamse vertegenwoordiging bij de permanente Belgische vertegenwoordiging bij de Europese Unie spelen eveneens een belangrijke rol.

Het is niet steeds nodig een IKW bijeen te roepen om een Vlaams standpunt voor te bereiden. Dit is vooral relevant voor dossiers die langere tijd op de agenda staan of zullen staan. Ik denk hierbij onder meer aan de financiële perspectieven, aan de post-Lissabon-strategie, aan het cohesiebeleid of aan de gemeenschapsoctrooien. Deze standpunten blijven de basis vormen voor de positie die Vlaanderen tijdens de vergaderingen inneemt.

De voorbije jaren zijn heel wat inspanningen geleverd om een ambitieus Vlaams beleid te voeren. Over de manier waarop dit verder zal worden aangepakt, heb ik al tekst en uitleg

gegeven. Ik ga ervan uit dat de toelichting bij de beleidsnota op dit vlak voldoende duidelijk was.

De Vlaamse administratie doorloopt momenteel een heel belangrijke periode. Ten gevolge van de afslanking van de kabinetten moeten we, meer dan ooit tevoren, een beroep doen op de administratie. De administratie levert heel degelijk werk. Ik hoop dat de vraagsteller zijn woorden nog zal corrigeren. Ik zou dat in elk geval appreciëren.

De heer Diependaele heeft opgemerkt dat bepaalde andere regeringen kabinetsmedewerkers sturen. Die regeringen hebben nog geen afslanking van de kabinetten doorgevoerd. Hopelijk zullen ze die stap snel zetten.

Ik waardeer in elk geval ten zeerste dat de administratie deze taak op zich wil nemen en zeer behoorlijk uitvoert. Dit kan in elk geval niet worden omschreven als het sturen van een kat naar die vergaderingen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik dank de minister-president voor zijn antwoord.

In mijn ogen getuigt het echter van slechte wil van de heer Delva en van de minister-president mijn vraag om uitleg als een misprijzen voor ambtenaren te interpreteren. Blijkbaar wordt een van mijn uitdrukkingen zo gelezen. Ik heb trouwens op het einde van mijn eigenlijke vraagstelling duidelijk verklaard dat het hier niet om een motie van wantrouwen gaat. Blijkbaar hebben sommigen een selectief gehoor.

Het gaat me niet om een wantrouwen in de bekwaamheid van de ambtenaren. Ik vind het gewoon onverstandig ambtenaren met politiek overleg te belasten. Dat is hun taak niet. In het charter staat overduidelijk dat het primaat van de politiek en de politieke verantwoordelijkheid moeten worden bewaakt. Dat staat verschillende keren in de tekst.

We hebben signalen van ambtenaren gekregen. Indien dit niet zou zijn gebeurd, zou deze vraag om uitleg nooit zijn gesteld. Het getuigt van slechte wil mijn vraag om uitleg op deze manier te interpreteren.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Diependaele, welk signaal hebt u van ambtenaren gekregen?

De heer Matthias Diependaele: Het is onverstandig ambtenaren voor de politieke besluitvorming te laten instaan. Ze moeten geen politieke afwegingen maken. In het charter staat dat de minister of zijn kabinetschef dit moeten doen.

Ik wou u alleen nog vragen of er tot nu toe IKW's geweest zijn. Dat was nog een vraag die ik gesteld had over de voorbereiding van het intra-Vlaams standpunt. Zijn er IKW's geweest?

De voorzitter: Minister-president Kris Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dat de vraagsteller nuanceert, kan ik alleen maar toejuichen. Als er in de vraag staat: "tot nu toe stuurde u systematisch uw kat naar dit soort van politieke overlegmomenten, namelijk ambtenaren en geen kabinetsmedewerkers", dan weet ik niet hoe dit anders kan worden gelezen dan als een misprijzen voor de ambtenaren die daar naartoe worden gezonden met een duidelijk mandaat en volledig conform het charter.

Mijnheer Diependaele, ik ga ervan uit dat u bij dezen uw waardering uit voor de ambtenaren die er naartoe gaan, dat u dit alleen maar toejuicht en ook positief duidt. Ik merk op dat ik en andere collega's in deze vergadering "tot nu toe stuurde u systematisch uw kat" negatief duiden, maar dat u dat positief duidt en dat is natuurlijk alleen maar positief. Ook vanuit Landbouw is het positief te noemen dat u dieren zoals katten heel positief kwalificeert.

Ik kan u verzekeren dat de ambtenaren die dit hebben gelezen, met grote verontwaardiging hun leidende ambtenaren hebben aangesproken en dat ze hebben gevraagd hoe het kan dat

daar zo over wordt gedacht en dat er op die manier schriftelijke vragen over worden gesteld, maar het staat natuurlijk elk parlementslid vrij om dat te doen naar eigen inzicht en kunnen.

Op uw tweede vraag heb ik al geantwoord dat er een IKW wordt bijeengeroepen om het intra-Vlaams standpunt voor te bereiden. In het verleden werden duidelijke politieke lijnen getrokken. Mocht er een discussie zijn of mocht er een bijkomende politieke afweging gebeuren, dan zullen er in de toekomst ter zake ook IKW's zijn.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Nogmaals, ik heb de waardering voor ambtenaren nooit in twijfel getrokken, want anders was deze vraag er ook nooit geweest. Blijkbaar hebben we contact met andere ambtenaren. Laat het nog een keer duidelijk zijn: in deze vraag een misprijzen voor ambtenaren lezen, getuigt alleen maar van slechte wil.

En eerlijk gezegd, ben ik eerder een hondenliefhebber, maar dit terzijde.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■